

som jo er Kvindesagens eneste Organ i Landet, ja, da må Københavnerinderne møde i åben Kamp — Navn overfor Navn — det er sikkert en af Vejene til gensidig Agtelse og god Forståelse.

Thyra Jensen.

* * *

Jeg skal ikke trætte læserne med nogen længere Udvikling i anledning af A. K.'s bemærkninger til mig i sidste nr. af Kv. og sf. Jeg kan ikke erkende, at jeg har overfaldet A. K. „uden mundkurv på“ men overlader dommen til læserne.

Jeg kendte kun A. K. gennem hendes artikel i nr. 25 af Kv. og sf. for 1904, og det faldt mig ikke et øjeblik ind, at A. K. var kristen, idet hun bestandig taler om „de kristne“ ikke om „vi kristne“. Så har jeg taget fejl, tror jeg, at A. K. selv er lidt skyld deri.

Med hensyn til frk. Falbe Hansens ytring, da kan jeg ikke — hvor højt jeg end sætter frk. Falbe Hansen — finde den aldeles rigtig. Vi har i dette øjeblik for alle, der ikke tilhører et af staten anerkendt trossamfund, tvungen kirkelig vielse, hvilket er til forargelse for alle alvorlige kristne, men når tvungen borgerlig vielse bliver indført, kan man ikke sige, at den eneste forandring, der sker, er, at den kirkelige fra at være tvungen bliver frivillig. Thi tager vi ordet *vielse* i den forstand, hvori det nu bruges, nemlig som *ægtesforening*, så bliver den kirkelige vielse *afskaffet*, thi det par, der er viet udenfor kirken, kan ikke vies om igen i kirken. Skal der indføres frivillig kirkelig vielse, må det blive den *valgfri* form for vielse, den, som Ålborg-kredsen holder på.

Min sympati er for den tvungne borgerlige vielse, men jeg ved og forstår, at der er mennesker, hvem det falder svært, at deres ægteskab ikke skal kunne indstiftes i kirken, og det er disse menneskers følelser, jeg synes, man burde tage lidt hensyn til.

A. Stampe Feddersen.

Amerikanske Kvinders Betydning for Kulturens Udbredelse.

„Centralblatt des Bundes d. Frauenvereine“ fortæller ret interessante Ting om de amerikanske Kvinders Virksomhed og gør opmærksom paa, hvilken uundværlig Kraft Kvinderne er i det store Arbejde i Kulturens Tjeneste, som ydes i et Land som Amerika. Der findes i U. S. 3400 kvinde-

lige Sjælesørgere, 7300 kvindelige Læger og 827,000 Lærerinder. Lærernes Antal udgør kun en Tredjedel af Lærerindernes, saa det er indlysende, at den kvindelige Indflydelse paa den opvoksende Slægt er en Faktor af Betydning. Efter Slaveriets Afskaffelse i Sydstatene har Lærerinderne opfyldt en storartet national Mission, idet det blev deres Opgave at lede det sønderknuste Folk i det ødelagte Land frem til Frihed og føre dem ud af det fuldstændige aandelige Mørke, i hvilket de var nedsunket. Kun den, der kender Sydstaternes Kulturfattigdom, kan gøre sig et Begreb om, hvor megen Idealitet og personlig Selvfornægtelse dette Arbejde har krævet af de nyengelske Lærerinder, hvis Gerning man med Rette har kaldt det 8. Korstog.

En lignende Mission udføres i vore Dage af Kvinder fra velstillede Kredse, især af de unge Kvinder, som udgaar fra Kollegierne. Hvert Aar kommer der en Strøm af ca. 800,000 Indvandrere ind over Landet, af hvilke de fleste udgaar fra de fattigste, mest kulturløse Lag af det europæiske Proletariat. Islændere, Italianere, Grækere, Armenniere, Polakker og Tusinder af galliziske og russiske Jøder søger derovre at finde en Tilværelse, der er nogenlunde menneskelig, og medens mange af dem var ganske retsløse i deres Hjemstavn, kan de der allerede i Løbet af 5 Aar blive stemmeberettigede Borgere. Men dette betyder en Fare for de forenede Staters Kultur, idet de fleste af disse Indvandrere først langsomt lærer en fornuftig Brug af deres Ret. Derfor anspænder man sig ogsaa til det yderste for snarest muligt at opdrage og amerikanisere disse fremmede Masser. I denne Opdragergerning deltager nu fortrinsvis Kvinder. Størst Betydning i dette Arbejde har de saakaldte settlements eller Nybygder. En Kreds af dannede Mænd og Kvinder, helst saadanne, som ogsaa har Interesse for Socialpolitik, opslaar deres Bolig midt imellem Proletariatet og gør det til deres Livsopgave at forbedre disse Menneskers økonomiske Kaar, at udvikle dem i andelig og sædelig Henseende og at gøre dem delagtige i Kulturens højeste Goder: Kunst, Videnskab og dannet Omgang. Af saadanne settlements findes nogle i enhver større By med Proletariatkvarterer. I New-York findes saaledes 30, i Chicago 15, i Boston 12. Til enhver settlement slutter sig desuden en Flok Medarbejdere, der kun ofrer en Del af deres Tid og Kræfter paa dette mægtige, filantropiske Værk.

Disse settlements underholdes ved private Midler. Kollegier og Universiteter anser det for deres Pligt at yde Pengebidrag og Arbejdskraft dertil. Saaledes har begge Universiteter i Chicago grundet hver en settlement, hvis Hjelpekræfter udgaar fra Docenterne og de ældre Studenteres Kreds. Og over hele Landet breder der sig nu en Organisa-